

СТАНОВИЩЕ

на проф. дин Диляна Ботева-Боянова (Исторически факултет на СУ „Св. Климент Охридски“) – член на научно жури съгласно ректорска заповед РД-38-461/26.07.2022

за кандидатурата на гл.ас.д-р Иван Димитров Вълчев за академичната длъжност „доцент“ в професионално направление 2.2. „История и археология (Археология – Класическа археология“) за нуждите на катедра „Археология“, ИФ, СУ „Св. Климент Охридски“

На конкурса, обявен в ДВ бр. 48/28.06.2022, се е явил само един кандидат — колегата гл.ас. д-р Иван Димитров Вълчев, който от 2011 г. притежава образователната и научна степен „доктор“ по 2.2. История и археология (Антична археология – Рим), а от 2013 г. е главен асистент в катедра Археология на Исторически факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

От приложените от кандидата документи е видно, че той отговаря на законовите изисквания. В конкурса колегата Иван Вълчев участва с хабилитационен труд и с девет статии, всичките публикувани в България (от тях една е на английски език – № 6 в документ 10б). Под № 2 в този документ е посочена монографията, публикувана на базата на неговия дисертационен труд.

Хабилитационният труд е на тема *„Култът към Юпитер в Долна Мизия през римската епоха“* (392 с.), публикуван от Университетско издателство през 2022 г. Решението на колегата Иван Вълчев да посвети мащабно изследване на този култ е похвално, както в чисто изследователски аспект, така и от гледна точка собствената му експертиза. След дисертационен труд върху извънградските светилища в римската провинция Тракия, новата книга на кандидата е върху римската провинция Долна Мизия, което му позволява да се запознае с аспекти на религиозния живот и в двете основни тракийски римски провинции. В представения хабилитационен труд анализът е базиран на издирени и включени в каталога 255 артефакта (с. 219-310), които са над двойно повече от съответните ок. 120-те паметника от земите на дн. Северна България, включени в каталога на Янка Младенова, подготвен в периода на 60те – средата на 80те години на ХХ в., но издаден едва през 2007 г. Тези 255 свидетелства за култа към Юпитер са също така почти шесткратно повече от 46-те, включени в монографията на Янко Тодоров от 1928 г. за паганизма в Долна Мизия, както и от само 42-те в публикувания дисертационен труд на

Олег Александров за религията в римската армия в Долна Мизия (2010, с. 267-275). Посочването тук на тези цифри цели да очертае развитието на съответните изследвания по отношение на количеството налични и/или издирени изворови свидетелства, което от своя страна да позиционира историографски представения хабилитационен труд. Колегата Вълчев е разположил самия анализ в четири от общо петте глави на книгата (с. 43-202), в която за съжаление липсва карта и съответното картиране на паметниците – задължителен елемент при работата с археологически артефакти. Проблемен според мен е и формулираният на с. 8 географски обхват на проучването, който изисква прецизиране по няколко линии. Направеният анализ позволява на автора да оформи картина на култа, която е хронологически стратифицирана и поради това може да бъде определена като приносна. В обобщен вид тя е изложена в заключението (с. 202-218).

В документацията по конкурса е посочено участие на кандидата в шест проекта. За съжаление, неговите участия в конференции не са дадени в представеното CV, в което колегата Вълчев е по-лаконичен дори от пословичните с лаконизма си спартанци. В сложно организираният файлове с различни „артефакти“ не открих документ или дори само запис, посветен на този важен аспект от научния живот. Все пак, участия в научни форуми без съмнение са реализирани от колегата Иван Вълчев, при това не само в България, но и в чужбина, както става ясно от посочените под печат статии в документ 10а. Няма обобщено представени данни и за участията в археологически разкопки. Информацията за тях е посочена всъщност в два формата: от една страна са разрешенията за разкопки в AP „Тракийски и античен град Кабиле“ като ръководител през 2018 и 2021 г., а от друга е списъкът с публикации в поредицата „*Археологически открития и разкопки*“ в документ 10а, от който става ясно, че от 2013 г. кандидатът е активен участник в екипа, проучващ този обект ежегодно. Преди това (2009-2010 г.) колегата Вълчев е участвал в археологическите разкопки при с. Крепост (община Димитровград), както и при с. Копривлен (община Хаджидимово) през 2008 г.

Кандидатът е приложил справка за забелязаните цитирания, които са общо 20 на три от неговите публикации. От тях един цитат всъщност е рецензия на неговата публикувана докторска дисертация, дело на експерт по темата от Германия (№ 1 в съответния списък), а четири са в изследвания на румънски колега, сам (№ 17 в съответния списък) или в съавторство с български античник (№№ 11, 14, 19 в съответния списък). Този факт

свидетелства, че изследванията на кандидата се познават от експертите в неговата област на научни дирения в България и от чуждестранни колеги.

Процедурните изисквания на Закона за развитието на академичния състав в Република България и на Правилника за неговото прилагане са спазени. Кандидатът отговаря и на допълнителните изисквания, предвидени в съответния Правилник на СУ „Св. Климент Охридски“ за заемане на академичната длъжност, за която се явява на конкурса. Това ми дава основание да **подкрепя кандидатурата на гл.ас. д-р Иван Димитров Вълчев за академичната длъжност „доцент” в Исторически факултет на Софийския университет.**

София, 4.11.2022

подпис:
проф. дин Диляна Ботева-Боянова